

Atam Koşamtutam

— mujdat-erasl · 24 Aralık 2009

Atam-Koşam, izin deyim izinde
Aşımın ekmeğimin işimin peşinde
Sigorta, sendika öcü, tu kaka
Artık değer patron hep cuka
Yarınımdan alacaklısına
Emekçiyim aylık sezonluk
Sabrıma yarı aç yarı tokluk
Gölgemleyim emeğimin gizinde
Ekmeğimin bereketinin izinde
İzin deyim izin izim, izinleyim!

Atam-Tutam, izin deyim izinde
İznim bile izinde
Koyu kara gölgem bile...
Gel gün çalışacağım
Patron el atacak kısmetse
Kupkuru ücret, kıymetse
Ücretsiz zil çaldı evdeyim,
Toptan teneffüsteyim
Parça ömür izin deyim,
İzin deyim izin izim, izinleyim!

Atam-Katam, izin deyim izinde
Yom-yokluğumla bile ilkin
Yurdumu hesapsız seveceğim
İşim emeğim ekmeğim onulmaz sevdam
Onurumla yaşamak en haklı kavgam
Kandığım işimi sahipleneceğim
Çıkış verdiler süresiz evimdeyim
Umut düşülkemdeki ekmeğim
Tükenmeden yine deneyeceğim
İzin deyim -yine- izinde, izinleyim!

Atam-Yatam, izin deyim izinde
Uykum ipotek tutmuyor pek

Yatak yorgan iřkilli yerinde
Uyuyamayınca koyun sayarım hep;
Patron da uyuyamayınca, sayar beni...
Koyunun değeri belki
Benim varoluř nedenim belli
Ederim, ödediđim bedelim; de ki!
Kendimi bildim bileli, sürü de ne ki?!
İzindeyim -hiç ilenmedim- izinde, izinleyim!

Teneffüs bitsin artık zil çalsın da Atam,
Koşam Tutam da Katam da Yatam!

Müjdat Eraslan.
balaban Kent řairleri.